

leden 2022

Těšínský BOŽKOPIS

ROZHOVOR S Mgr.

VERONIKOU
KŘÍSTKOVOU

TEREZA
KUSNIERZOVÁ

ČESKÉ NOVOROČNÍ
TRADICE

REVO-
LUTION
TRAIN

ŠÉFREDAKTORKA

Lucie Miltnerová

REDAKTOŘI

Eliška Bardoňová

Joanna Blažková

Kája Fiedorová

Natálie Kaletová

Klára Kukuczková

Adéla Ligocká

Tereza Morcinková

Markéta Mucková

Markéta Oczková

Alex Pavlinců

Aneta Schwarzová

Sara Strečanská

Markéta Tkáčová

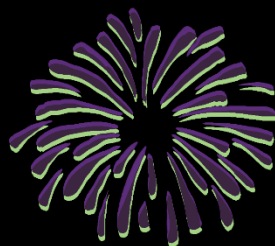
GRAFIKA

Ora Pawliczková

Martina Honzáková

PEDAGOGICKÁ PODPORA

Mgr. Iva Dluhošová

Kontakt, stížnosti, nápady:

bozkopis@seznam.cz

Zdroje obrázků, není-li uvedeno jinak:
Pinterest, Google Obrázky, školní archív

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

vítám vás u nového čísla Božkopisu a zároveň v novém roce 2022. Vánoční svátky jsou obdobím klidu a míru, proto doufám, že jste si je náležitě užili a jste připraveni na nový rok stejně jako my. Poslech a zpěv koled, zdobení stromečku a rozbalování dárků, pečení cukroví, kterého se před Vánoci nesmíme ani dotknout, ale po jejich skončení je ho naopak přebytek, a nevíme, jak se ho zbavit – to vše je za námi. A před námi je konec pololetí a nový rok 2022. U oslav Nového roku se však v tomto čísle ještě zdržíme. Dozvíte se, jak se slaví tento den v zahraničí či jak se slavil u nás v minulosti, sdělíme vám také mnoho tipů, jak naložit s volným časem v zimním období. Pro pobavení zde naleznete komiks nebo můžete zkusit vyřešit naši anglickou hádanku. A samozřejmě nebude chybět ani spousta zajímavých rozhovorů.

Za celou redakci Božkopisu vám přeji šťastný rok 2022 a samozřejmě příjemně strávený čas při čtení našeho časopisu,

Lucie Miltnerová

šéfredaktorka

OBSAH

TOP10:
NOVOROČNÍ
TRADICE
VE SVĚTĚ

6

ROZHOVOR:
VERONIKA
KŘÍSTKOVÁ

11

JAK STRÁVIT
ZBYTEK ZIMY

18

NEJÚSPĚ-
ŠNĚJŠÍ SERIÁL:
ČERNOBYL

27

REVOLUTION
TRAIN

34

ENGLISH
RIDDLE

PŘESMYČKY

42

HLÁŠKY PROFESORŮ

Já nejsem zlý, já
jen tak vypadám!

POW!

Student se stará,
student má.

Až se vrátíš
do školy, udělám z tebe
učitele dějepisu!

10 *top*

NEJBIZARNĚJŠÍ *novoroční tradice*

VE SVĚTĚ

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak vypadají novoroční tradice ve světě? U nás je např. typický ohňostroj. Ale jaké zvyklosti se dodržují třeba na Filipínách? Některé z tradic jsou podobné těm našim, jiné možná nebudete ani v nejmenším chápat... No, posuďte sami.

1. SIBIŘ

Pokud se rozhodnete jet na Nový rok na Sibiř, nejspíš vám dají do ruky strom a vy ho budete muset zasadit pod led. Myslím, že si nakonec rozmyslíte, jestli vám návštěva Sibíře zrovna na Nový rok bude stát za promrzlé tělo.

2. BOLÍVIE

V jihoamerické zemi je tradicí zapékat drobné mince do sladkého pečiva. Ten, kdo je najde, bude mít v následujícím roce štěstí – pokud tedy ovšem do nich omylem nekousne. ☺

3. MEXIKO

Mexičané v předvečer Nového roku nosí různě barevné spodní prádlo. Lidé hledající štěstí jsou vidět se žlutou barvou prádla a ti, kdo chtějí najít lásku, vyjdou s prádlem červeným.

4. DÁNSKO

Pokud máte někoho, koho moc nemusíte a náhodou bydlí

v Dánsku, tak mu můžete na Nový rok třísknout talířem o dveře. Vybijete si tak určitě zlost a zároveň byste tímto měli odehnat zlé síly.

5. ARGENTINA

V Argentině je tradicí ve městech skartovat z kanceláře staré dokumenty a vyhodit je z okna. Tohle se děje i několik dní před Silvestrem. Na vesnicích jsou pak podobné tradice jako u nás: lidé pro štěstí vykračují pravou nohou nebo jedí ovoce.

6. JAPONSKO

V japonských šintoistických kláštirech o silvestrovské půlnoci zazvoní zvony přesně 108krát.

7. EKVÁDOR

Zde se lidé loučí s minulým rokem tak, že pálí portréty a fotografie, které jim připomínají něco bolestivého a nesplnitelného z předchozího roku. Spálením obrázků se obyvatelé zbaví minulosti a mohou hladce postoupit do roku dalšího.

8. ISLAND

Na Islandu se pálí v krajině i ve městech velké ohně. Na Silvestra se pak celý národ dívá na humorné shrnutí celého roku v televizi. A teď se přiznejte, kdo se na Silvestra u nás nedívá na staré scénky z minulých Silvestrů?

9. FILIPÍNY

A co říkáte na tyto netradiční pověry? Na Filipínách se hlavně děti s první sekundou Nového roku snaží vyskočit co nejvýše. Mají potom celý rok více růst.

Dospělí otevírají všechny dveře a okna, aby k nim do domu mohlo přijít štěstí. A pokud se hodláte na Nový rok vyspat na Filipínách, tak máte smůlu. Filipínci totiž uprostřed noci odhánějí zlé síly pořádným kraválem, např. boucháním do hrnců a pánví.

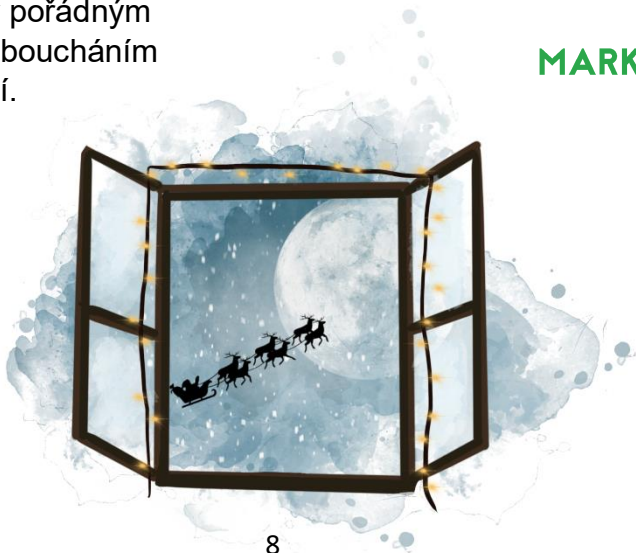
10. UKRAJINA

Tato tradice je sice více vánoční, ale je natolik zvláštní, že jsem ji sem prostě musela zařadit. Typickým ukrajinským pokrmem jsou lokše. Ty jsou podobné našim bramborákům.

Otec rodiny mrští kusem lokše na strop. Čím více těsta se na stropě udrží, tím více bude mít rodina štěstí.

MARKYTKY
4.KA

VÝLET DO KRÁLOVSTVÍ PANÍ ZIMY

Pomalou otevírám oči. Nad sebou vidím prosklenou kupoli našeho letounu, za níž se rozpíná nekonečný vesmír. Bohužel však nevidím žádné nové těleso, proto se chystám znovu zavřít oči, když tu náhle zpozoruji, jak se v bočních oknech něco vynořilo. A vypadalo to jako planeta!

Okamžitě vstávám, utíkám k našemu atomickému dalekohledu, který ještě nikdy nezklamal, a zaostřuji na neznámý objekt. Je krásný...

Modrý, zelený, žlutý i bílý...
Co by to mohlo být?

Najednou si uvědomuji – vždyť to musí být ta bájná planeta Země, o které vyprávějí legendy, ano, je to určitě ona! Dalo se jen těžko uvěřit, že na této Zemi existují až čtyři fáze počasí a že její obyvatelé je zařadili do cyklu, který zvu rok. Nadšeně zaostřuji víc a více, až vidím i lidská obydlí a tenké proužky cest.

Ale moment! Proč je vše pokryté bílou masou, která se třpytí při sebemenších náznacích světla? Až po chvíli mi dochází, že jsou to vlastně hromady padajících bílých částíček. Jsou nádherné a každá z nich je jedinečná. Je to onen slavný „sníh“, jenž je schopen napáchat škody i probudit radost?

Ale to už si všímám drobných postaviček, které se tou kouzelnou bělobou odvážně brodí, a k mému neskonalemu

údivu nabírají z té hmoty a hází
jí po sobě! A dokonce to
vypadá, že se tomu smějí!
Co je to za zvláštní zábavu?
Není škoda, že po sobě nechají
nepořádek?

V tu chvíli mě však vyrušil zvuk
jemných kroků. Do místnosti
přichází náš velitel.

Nechávám se ho podívat přes
atomický dalekohled a ptám se,
co to znamená.

„Na Zemi je zima,“
vysvětluje mi. „Nastalo
nejkrásnější za všech
pozemských období.
Padá sníh a lidé
se baví tím, že
ho po sobě
házejí.“

Říkají tomu koulování.“

Velitel odchází a já stále
s úžasem zírám na roztodivnou
planetu Zemi.

Kéž bych se mohl jít koulovat...

SARA STREČANSKÁ
4.KA

VERONIKA KŘÍSTKOVÁ

Dnes bych vám ráda představila naši novou vyučující anglického jazyka Mgr. Veroniku Křístkovou.

Jak se dnes máte?

Přestože je dnes venku chladno a zamračeno, mám se dobře a těším se na výuku.

Jaké jste měla dětství?

Určitě pohodové – vyrůstala jsem v rodinném domku i se svými prarodiči. Dětství jsem strávila částečně v komunismu, pak jsem zažila i sametovou revoluci.

Měla jste nějakou oblíbenou hračku?

Ano, spoustu, ale ta nejoblíbenější byla ta, se kterou si nyní hraje i můj čtyřletý syn Martin. Je to malá pračka, která dokonce pere. U ní jsem dokázala strávit celé hodiny.

Kým jste chtěla být jako malá?

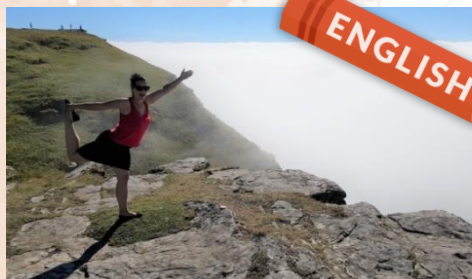
Už od dětství jsem toužila být učitelkou. Vždy mě velmi bavila práce s dětmi.

Kdo byl nebo je váš idol?

Určitě to byli moji rodiče a prarodiče. Také spoustu učitelů. V současné době i někteří přátelé, kteří mě inspirují. Každý člověk mě ale inspiruje v jiném ohledu.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ráda pracuji na zahradě, cestuji a chodím po horách. Dále si ráda zajdu do divadla nebo ven s přáteli. Naposledy jsem byla v divadle během divadelního festivalu BEZ HRANIC. Bylo to o nacismu v Bratislavě. Určitě mě představení zaujalo, ale potřebovala bych o té době vědět více.

Máte jako dospělá ještě nějaké sny?

Ano, mám. Ale aby se mi splnily, raději vám je neprozradím. 😊

Jak jste se dostala k učitelství?

Studovala jsem na našem gymnáziu. V oktávě jsem se rozhodovala mezi psychologií, sociologií a učitelstvím. Přemýšlela jsem i o textilním designu, ale tam bylo velmi těžké se dostat, a proto jsem uvažovala jen nad reálnými obory. Nakonec jsem zvolila učitelství cizího jazyka a výtvarné výchovy na Ostravské univerzitě. Během studií jsem odcestovala na roční studijní pobyt do Cambrige, kam se i nadále vracím. Našla jsem si tam totiž skvělé přátele. Navíc z Cambrige pochází i můj muž, takže zde stále trávíme spoustu času.

Je možné srovnat anglický systém učení s naším?

Oba systémy si jsou velmi podobné. V angličtině používáme dokonce podobné

metody. Nicméně moji známí, kteří nestudovali angličtinu, říkají, že anglické univerzity připravují studenty více na praxi.

Jaký systém vám vyhovuje více?

Mně vyhovují asi oba, ale od té doby, co jsem studovala v Cambrige, se české školství hodně posunulo a stále vše vylepšujeme.

Jaká byla vaše první hodina, když jste stála před třídou jako vyučující?

Už je to hodně dávno, ale pamatuji si, že když jsem byla tady na gymnáziu na praxi, nebyla jsem vůbec nervózní a svoji první odučenou hodinu jsem si užila.

Kdybyste si místo učitelství mohla vybrat jiné povolání, jaké by to bylo?

Zvolila bych si práci kouče. Chtěla bych někomu pomoci rozvíjet jeho osobnost.

Jaký je váš doposud nejlepší zážitek se studenty?

Velikou radost mi udělal student, když za mnou přišel a řekl mi, že jsem mu pomohla vyřešit krizovou situaci v zahraničí.

Jakou hudbu posloucháte?

Co se týče žánru, tak poslouchám asi všechny. Většinou poslouchám hudbu podle nálady.

Jaké tři vlastnosti vás vystihují?

Kreativní, společenská a na třetí vlastnost si nevzpomenu.

Kde se vidíte za deset let?

Já žiju teď a tady. Tak daleko nepřemýšlím. Hlavně chci být spojená, zdravá a šťastná.

Děkuji za rozhovor.

ELIŠKA BARDOŇOVÁ
4.KA

*portrét Veroniky Křístkové
nakreslila Klára Kukuczková*

1. ŽÁDNÉ HÁDKY!

Přesně jak napovídá nadpis: jak se budeme chovat první den v roce, náš postoj se v průběhu roku nezmění, ať budeme dělat cokoli. Většina rodin se právě kvůli této pověře snaží vyhýbat hašteření a hádkám, aby je zbytečně neprovázely celý rok.

2. KUŘECÍ ŘÍZEK NEBUDE

Říká se, že kdo bude na Nový rok jíst drůbež, pochutnávat si na rybách či dopřávat si zajíce či králíka, štěstí mu buď uletí

jako kuře, uplave jako ryba ve vodě nebo uteče právě jako zajíc. Takže kdo chce, aby se ho štěstí drželo, ať si dá raději na oběd smažák.

3. RODINA SPOLU A HODNĚ PENĚZ K TOMU

Další tradice praví, že by se měl upéct moučník s mákem a každý člen rodiny by si z něj měl vzít kousek, aby rodina zůstala pospolu a měla se stále ráda. Na oběd by se měla uvařit čočka, aby se rodiny držely peníze. A kdo si k čočce na kyselo dá smažené vejce, má to taky svůj význam – vejce je totiž symbolem nového života.

4. ÚKLID ZAKÁZÁN

A to hned ze dvou důvodů. Aby se dříve hospodyně, dnes už každý, kdo se podílí na úklidu, v příštím roce moc nenadřel. Mohlo by se totiž vymstít heslo jak na Nový rok... A smeták do ruky už vůbec neberte, protože byste mohli z domu vymést štěstí.

5. PRAČKU NECHEJTE VYPNUTOU

Podle starých pověr se říká, že by se na Nový rok nemělo ani prát. Mokré prádlo na šňůře by mohlo přinést velké neštěstí, někdy dokonce i smrt někoho blízkého. Koš s prádlem tedy nechejte nedotčený a raději si dejte čocku.

6. NIC NEODNÁŠET

Další tradice praví, že pokud něco na Nový rok odnesete z domu, bude to po celý rok chybět a nic s tím neuděláte. Takže naše rada zní: dobře si promyslete, co na Nový rok nevnést (nebo snad vnést) z chalupy.

7. MAGIE?

Nový rok má mít kouzelnou moc. Prý je možno právě tento den nahlédnout do budoucnosti. Dříve se věštilo podle toho, kdo přišel do dveří.

Pokud se jednalo o dítě, mladou dívku nebo hochu, očekávalo se velké štěstí. Naopak stará žena přinášela vždycky smůlu.

8. RADĚJI SI PŘIVSTAT

Když už je to volno, každý se rád prospí, navíc když má za sebou prohýřenou silvestrovskou noc! Ale málokdo ví, že by se právě na Nový rok nemělo vstávat moc pozdě. Člověk totiž může získat pověst povaleče a lenocha.

9. VYMETÁNÍ ZLÝCH DUCHŮ

K dalším opravdu starým tradicím patřilo sypaní soli do koutů místností, před práh a podél stěn. Když se pak vymetávala, odříkávalo se staročeské zaklínadlo: „Vymetám, vymetám všechnu špínu, všechny nepravosti vymetám.“ Poté se ještě muselo projít pokoji se zapálenou svíčkou, a uzavřít tak prostory před zlými duchy.

Nakonec se zazvonilo na zvoneček, a jestli byl zvuk čistý, vše bylo v pořádku. V opačném případě se muselo zvonit tak dlouho, dokud duchové nezmizeli.

10. SILVESTROVSKÝ CHLEBÍČEK

Obložený chlebíček, bez kterého si většina rodin nedokáže Silvestr ani Nový rok představit, má své kořeny hluboko v minulosti, v době Napoleona Bonaparta. V českých zemích se však chlebíčky tak, jak je známe, proslavily až díky lahůdkáři Janu Paukertovi.

KÁJA FIEDOROVÁ
5. QA

JAK STRÁVIT ZBYTEK ZIMY

Vánoční prázdniny utekly jako voda, vešli jsme do nového roku a vracíme se zpět do školy. Je leden a jsme zavaleni spoustou čtvrtletních testů, které nám přinášejí nejen spoustu stresu, ale i práce. S prázdninami však neskončilo zimní období. Jak bychom ho mohli využít, dokud ještě můžeme?

Určitě mnohým z vás, stejně jako mně přišly na mysl zimní sporty. Lyžování, běžkování či

ježdění na snowboardu je skvělý způsob, jak strávit chladný zimní víkend nebo volný čas po škole. Využijme toho, že bydlíme v blízkosti nádherných hor s velkým množstvím lyžařských areálů a vyrazme do některého z nich. A jestli vám Česko nevyhovuje a chcete se podívat někam trochu dál, mohu vám doporučit ski areály v nedalekém Polsku, kde jich je také nemálo.

Tyto sporty nejsou pro vás? Nevadí, jsou i další možnosti, jak si zpříjemnit zimní období.

Ven lákají nádherné procházky přírodou, ať už je podniknete sami, nebo s někým blízkým. Vycházka na čerstvém vzduchu vám krásně vyčistí hlavu a domů se vrátíte příjemně unaveni. Můžete také vyrazit do hor. Ty mají pod vrstvou sněhu

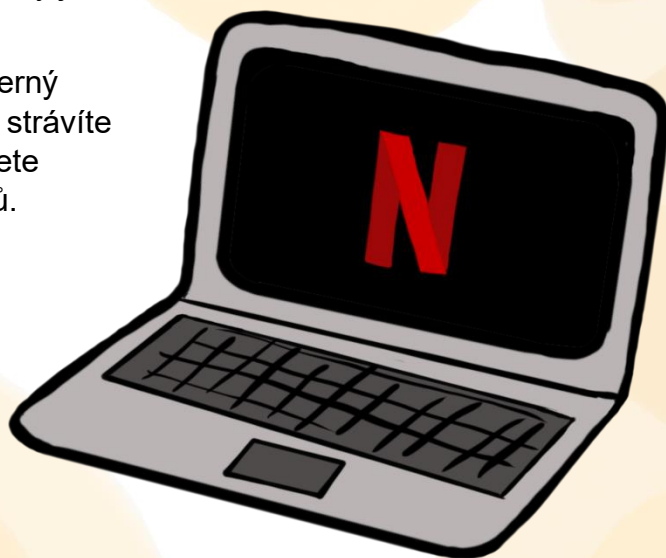

úžasnou atmosféru, která vás jistě okouzlí a nabudí.

A jestli jste moc unaveni na to někam chodit, zůstaňte doma, zachumlejte se do teplé deky, připravte si svůj oblíbený teplý nápoj a užívejte si zimu z pohodlí domova. K udržení příjemné zimní nálady vám jistě napomůže film se zimní tematikou nebo vánoční písničky, přestože svátky jsou již za námi.

Všem vám přeji nádherný zbytek zimy, ať už ho strávíte po svém, nebo využijete některého z mých tipů.

**LUCIE
MILTNEROVÁ
6.SxA**

NOVOROČNÍ OSLAVY

Dalekého východu

Čína. Pod tímto slovem se asi každému vybaví země, kterou obývá obrovský počet lidí. Zemi, která zanedbává lidská práva. Většina z nás by jistě dokázala také říct, že je to stát Asie. Ale co takový čínský Nový rok? Možná vás napadne, že se neslaví stejně jako ten náš. Kdy tedy? A jak oslavy probíhají?

LUNÁRNÍ NOVÝ ROK

Jedná se o hlavní svátek nejen pro Číňany, ale je důležitý v celé jihovýchodní Asii. Jeho datum je pohyblivé. Oslavy tradičně začínají prvním dnem 1. lunárního měsíce čínského kalendáře a končí 15. dnem,

známým jako Svátek lampionů. Ten nejbližší lunární Nový rok, tj. v roce 2022, připadá na 1. února.

S RODINOU ZA KAŽDOU CENU

Lunární Nový rok je pro Číňany opravdu velkolepou událostí. Každý chce být se svými blízkými a udělá téměř cokoliv pro to, aby se k nim dostal – jedou klidně i stovky kilometrů, aby mohli být společně. S tím se ale pojí veliké obtíže, co se dopravy týče.

POVĚRY MAJÍ SVÉ MÍSTO

Také v Číně se pojí s Novým rokem plno pověr. Jedna z nich říká, že se první den lunárního Nového roku nesmí prát ani uklízet, dokonce nosí smůlu, když si dáte sprchu. Třetí den se nechodí na návštěvy, protože je zvětšené

riziko hádek. Zato sedmý den je jedna velká oslava – slaví se totiž narozeniny všech přítomných!

RÁMUS PROTI PŘÍŠEŘE

Petardy a ohňostroje bývají všude velkou zábavou. V Číně mají však i ochranný účel. Podle pověry totiž z úkrytu vychází příšera – z polů drak a z polů lev – a napadá lidi, hlavně malé děti. Má však jednu slabost – citlivé uši. Proto ji Číňané odhánějí právě pomocí hluku.

ČERVENÁ

Červená barva je odstínem oslav. Je to sváteční barva označující štěstí a k čínskému Novému roku prostě patří. Málokdo ale ví, že by se mělo tento den nosit červené spodní prádlo. Odhání totiž už zmiňovanou příšeru, která se bojí červené barvy stejně jako hlasitého zvuku. Mimoto kantonské slovo „fu“ (kalhotky)

zní úplně stejně jako výraz pro bohatství.

SVÁTEK LAMPIONŮ

Jedná se o závěrečnou a současně nejhonosnější oslavu ze všech a váže se k ní legenda o tom, jak vesničané přelstili Nefritového krále.

Jestřáb, který byl oblíbencem Nefritového krále, sletěl z nebes a zde byl lidmi z vesnice chycen a zabit. Nefritový král se na vesničany tak rozezlil, že se rozhodl 15. dne prvního lunárního měsíce vesnici spálit na popel. Jeho dcera však nic netušící vesničany varovala. Byli bezradní do té doby, než jim moudrý muž poradil, ať pověsí před své domy červené lucerny a rozdělají před nimi ohně. Vojáci seslaní z nebes si

mysleli, že vesnice už hoří, a tak se vrátili zpět k Nefritovému králi.

Svátek lampionů má více podob, nejen tu symbolickou. Je to také období pro hledání lásky. I k tomu jsou určeny lampiony – jsou symbolem štěstí a naděje. Sladkosti mají v tomto svátku také své místo. Nejznámější pochoutkou jsou rýžové koule plněné sladkou pastou. Číňané věří, že kulatý tvar je znakem rodinného soužití.

Populární jsou také Lví a Dračí tance, které se provádějí

ve skupinkách – do Lvího tance je potřeba aspoň dvou lidí, u dračího je to pětice. Další zábavou jsou takzvané lampionové hádanky. Majitelé obchodů vyvěsí před své stánky lampiony s hádankami, které se snaží kolemjdoucí vyřešit. Pokud je rozluští a obchodník jim správnou odpověď potvrdí, dostanou hádankovou odměnu, za kterou se skrývá buď sleva v daném krámku, nebo něco dobrého na zub.

KÁJA FIEDOROVÁ
5. QA

VERONIKA FUKALOVÁ

Dnes jsem si pro vás připravila rozhovor s nadanou volejbalistkou Veroniku Fukalovou z 8.OA. I přesto, že netrénuje zrovna málo, nachází si čas na přátele a jiné zájmy. Maturita se jí nebezpečně blíží a život po ní už nebude stejný, přesto se chce Veronika volejbalu nadále věnovat.

Ví se o tobě, že hraješ volejbal. Kdo tě k němu přivedl?

S volejbalem jsem začala ve druhé třídě základní školy,

takže to bude asi deset let, co se tomuto sportu věnuji. Jelikož můj tatka aktivně hrával basketbal a mamka je vášnivá cyklistka, vyrůstala jsem v tělocvičnách a na cyklostezkách. Odmalička mě rodiče vedli ke sportu a já jsem jim za to velice vděčná. Před volejbalem jsem navštěvovala různé zájmové kroužky. Vyzkoušela jsem si toho celkem dost. Od tenisu, atletiky až po flétničku, ale volejbal mě nadchnul ze všeho nejvíce. Nejspíš svým týmovým duchem a super kolektivem,

který jsme si vždy uměly vytvořit.

Jak často trénuješ a kolik času ti pak zbude na školu a přátele?

Trénujeme od pondělí do pátku. Z toho máme dvakrát týdně dvoufázové tréninky a

o víkendu zápasy. Tréninků a zápasů je opravdu hodně.

Jelikož dojíždím každý den do Ostravy a hraji jak za juniorky, tak za ženy, nedá se stíhat vše. Pak veškeré volno, které mám, věnuji rodině,

kamarádům a škole. Nebudu lhát, občas to bývá náročné.

Snažím se vše zvládat, ale bohužel někdy nemůžu být na dvou místech najednou.

Ovlivnila pandemie nějak zásadně tvůj sportovní a soukromý život?

Rozhodně. V negativním i pozitivním smyslu. Díky karanténě jsem se mohla víc věnovat sama sobě a svým blízkým. Začala jsem chodit na dlouhé procházky,

pravidelně posilovat a regenerovat. Snažila jsem se prostě stále udržovat v kondici. V tom negativním směru zasáhla pandemie snad všechny sportovce.

„Pokouším se dívat na svět pozitivně a nacházet i na špatných věcech něco dobrého.“

Zrušení všech soutěží, zápasů a na nějakou dobu i tréninků nebylo pro nikoho příjemné. Vše se nám stoplo a my s tím nemohli nic dělat. Dostávali jsme sice nějaké individuální plány, ale to se vůbec nedalo srovnat s normálním tréninkem v hale. Trenéři nechali hodně na nás, jak se k tomuhle postavíme. Jestli nezlenivíme

a přebereme určitou zodpovědnost za nás samé. U nás v týmu se žádné dramatické změny našťěstí nekonaly, ale znám spoustu případů, kdy tomu tak bylo. Holky to například přestalo bavit nebo se nedokázaly vrátit zpět v plné síle.

Jaký byl tvůj dosavadní největší úspěch ve volejbale?

Za jeden ze svých největších

volejbalových úspěchů rozhodně považuji probíjení se do kádru extraligových žen, v němž mohu získat plno zkušeností. Jelikož hrajeme evropskou i českou ligu, program je daleko více nabitý. Nedá se to vůbec srovnávat s juniorskými soutěžemi, které jsem doposud hrávala. Rozdíl je vidět v přístupu nejen

trenéra, ale i celého realizačního týmu. Také pro mnohé spoluhráčky není volejbal jenom koníček, ale i práce.

Hodláš se volejbale nadále věnovat?

Určitě. Hrozně mě to baví a naplňuje.

Ráda bych se

volejbale věnovala, co jen to půjde. Ale kdo ví. Stát se může cokoli. Přejde nějaké těžší

zranění a člověk neudělá nic. Samozřejmě bych si přála co nejlepší výsledky. Chtěla bych, aby mě tento sport neomrzela a já ho dokázala hrát stále se stejným nadšením jako doposud.

Máš nějaké jiné koníčky nebo záliby?

Sport celkově. Když to není zrovna volejbal, tak si chodím zaplavat, zabruslit nebo si pinknout tenis či squash. S rodinou pravidelně jezdíme na kola a lyže. Díky mým kamarádům jsem se naučila také koukat na filmy, kterým jsem nikdy nějak zvlášť neholdovala. Velice jsem si oblíbila i karaoke, které provozujeme s kamarádkami celkem často. Nyní se snažím také co nejvíce číst. Hlavně kvůli maturitě, která se nebezpečně blíží.

Když tě přepadne špatná nálada a ztratíš chuť cokoli dělat, co tě nakopne zpátky?

Určitě spánek a rozhovor s někým blízkým. Většinou se má špatná nálada odvíjet od toho, kolik toho zrovna naspím. Takže si jdu vždycky raději lehnout. Na špatnou náladu jinak nemám čas. Pokouším se dívat na svět pozitivně a nacházet i na špatných věcech něco dobrého.

Vzhledem k tomu, že jsi v posledním ročníku, co plánuješ po maturitě?

Vysokou školu. Nejlépe v Ostravě, abych mohla studium skloubit právě s volejbalem. Bude to výzva, ale snad vše dobře dopadne.

TEREZA MORCINKOVÁ
4.KA

nejúspěšnější **SERIÁL**

CHERNOBYL

Na ČSFD dostal hodnocení **96 %** a drží se neustále na **1. místě!**

Seriál rekonstruuje příběh jaderné havárie stejnojmenné elektrárny z roku 1986.

Má **5 epizod.**

Natáčel se v litevské elektrárně Ignalina, která měla podobné reaktory jako Černobyl. Některé scény však vznikaly přímo v Černobylu či jeho okolí.

ZAJÍMAVOSTI

Při záběrech na reaktor je vidět **hustý černý stoupající dým**. Ve skutečnosti z reaktoru stoupalo **trochu bílého dýmu**. Horší byla **však neviditelná radiace**.

První věta seriálu je stejná jako poslední:

„What is the cost of lies?“

V jedné epizodě je zmíněno, že **tři pracovníci**, kteří se vydají do tunelů pod elektrárnou, nejpozději **do týdne zemřou**. Ve skutečnosti však **všichni tři přežili**. Dva z nich byli v době premiéry seriálu **nadále naživu**.

V jednom záběru si můžeme všimnout **les u elektrárny**, který se zdá být **červený**. Jedná se o tzv. **Červený les z borovic**, který je dlouhý **10 kilometrů**. Stromy byly tmavě červené díky tomu, jak hynuly na **následky ozáření**.

SERIÁL

1899

1899 je nový hororový a mysteriózní seriál, který má mít premiéru 1. ledna 2022 na Netflixu.

Je to 8dílný projekt německých tvůrců seriálu Dark.

Příběh vypráví o skupině evropských migrantů, kteří sní o svém novém životě v zahraničí.

Cestou najdou na otevřeném moři další migrující loď a najednou se karta otočí. To, co najdou na palubě, jim převrátí cestu a místo snu se z jejich cesty stane noční můra.

Myslím, že fanouškům hororového žánru by se seriál mohl líbit. Mně určitě neunikne. 😊

MARKY, 4.KA

RECEPTY K TABULI

KREMEŠE PODLE PANÍ AGÁTY, HLAVNÍ KUCHAŘKY NAŠÍ JÍDELNY

Ingredience:

Základ:

2 ks listového těsta
1 smetana ke šlehání +
cukr podle chuti

Krém:

1 l mléka
250 g cukru
4 žloutky
120 g vanilkového
pudinku

Sníh:

4 bílky
100 g cukru

Postup:

Listová těsta vyválíme, vložíme na plech a propícháme vidličkou (aby se těsto při pečení nenafouklo). Pečeme na 220 °C asi 7 minut. Mezitím si všechny suroviny na krém vymícháme v hrnci a uvaříme jako pudink. Vyšleháme sníh

z bílků a cukru. Pevný sníh přidáme do horkého pudinku a vše promícháme. Vzniklý krém rozetřeme na jeden upečený listový plát a necháme vychladnout. Na vychladlý krém vyšleháme jednu smetanu ke šlehání a můžeme dochutit cukrem. Šlehačku rozetřeme na krém a přiložíme druhý plát listového těsta. Necháme přes noc v lednici a poté si na tom můžeme pochutnat.

ODPOVĚDI PANÍ KUCHAŘKY NA ZVÍDAVÉ OTÁZKY:

Jaký největší úraz jste v kuchyni při vaření zažila?

Mně osobně se žádný obrovský úraz nestal – kromě běžných malých říznutí nožem nebo spálení. Před lety to ale schytala má kolegyně, když jí strojek na mletí masa při práci vzal prsty jedné ruky.

Jaký máte názor na vegetariánství a veganství?

Špatný. :D Já jsem masožrout, a to těžký. Bez masa bych si jídlo vůbec nedokázala představit.

Kolikrát denně si dopřáváte kávu a jaký druh máte nejraději?

Kávu piju většinou 2x denně a mezi moje oblíbené druhy patří určitě presso a rozpustná káva.

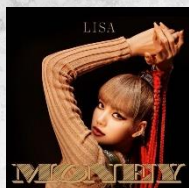
Jaký nejpodivuhodnější pokrm jste ochutnala?

Ty jo, toho bylo hodně! Ale asi nejpodivuhodnější jídlo jsem jedla jednou v lázních – byli to červi. Chutnalo to jako křupky a nebylo to vůbec špatné. Při jídle jsem si ale musela zakrýt oči, protože jinak bych je asi sníst nedokázala.

JOANNA BLAŽKOVÁ
5.QA

PLAYLIST: LUCIE WOLTEROVÁ

1. PÍSEŇ, CO ROZHÝBÁ BOKY

Lisa – Money

Tato písnička mi vždy rozhýbá boky díky svému parádnímu rytmu a pozitivní energii. Již po prvním poslechu se mi velmi zalíbila.

2. K NEDĚLNÍ SNÍDANI

Kali Uchis – Telepatía

K nedělní snídani bych si zvolila tuto píseň díky jejímu klidu a příjemné melodii, při které se vždy v klidu probouzím. S písničkou, jako je tato, jsou rána vždy mnohem hezčí.

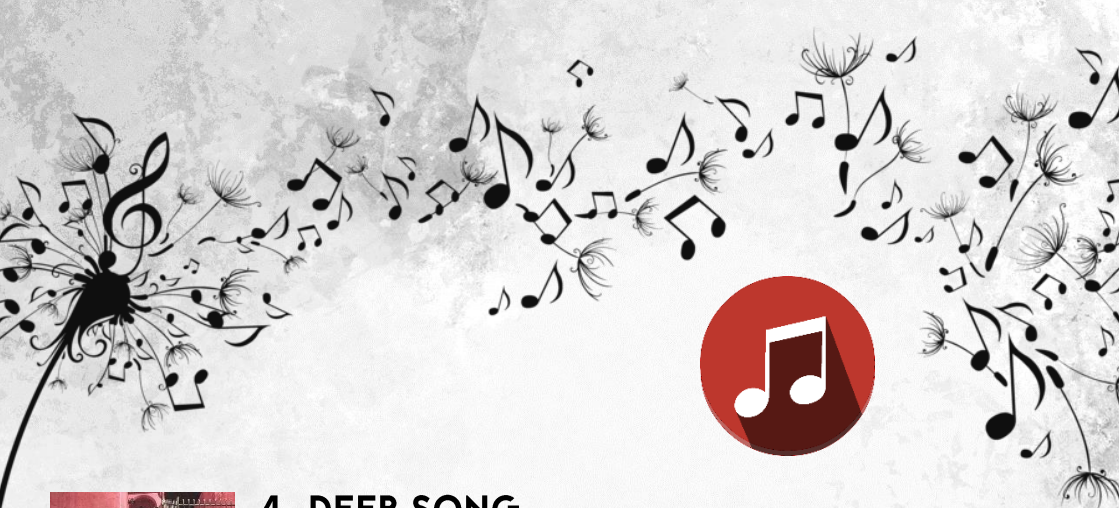

3. SRDCOVKA

Mr. Kitty – After Dark

Mojí srdcovkou je písnička, kterou poslouchám už od začátku prázdnin, a pokaždé mi připadá, jako bych ji slyšela poprvé. Má nádherný text i hudbu. Taková písnička nikdy neomrzí.☺

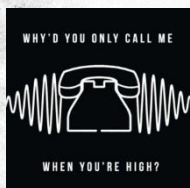

4. DEEP SONG

Lil Peep, Lil Tracy – White tee

Jako deep song bych vybrala píseň od Lil Peepa, který obecně má písně tohoto typu. Jsou pomalé a moc pěkné. Ráda je poslouchám i v těch nejhorších chvílích.

5. KDYŽ SE UČÍM

Arctic Monkeys – Why'd You Only Call Me When You're High?

K učení jsem si vybrala tuto píseň, protože mi k tomuto účelu připadá ideální. Není moc pomalá, abych při učení náhodou neusnula, ale zároveň ani moc rychlá, abych se dokázala soustředit. Jednoduše ideální.

REVOLUTION TRAIN

VLAK, KTERÝ MĚNÍ POHLED NA SVĚT

V úterý 23. 11. 2021 jsem spolu se svými spolužáky z Kvarty A navštívila Protidrogový vlak. Jedná se o 300tunovou a 165 metrů dlouhou multimediální vlakovou soupravu, která přináší preventivní protidrogový program. Cílem projektu je prostřednictvím zapojení všech lidských smyslů zapůsobit na návštěvníka vlaku, na jeho pohled na legální i nelegální drogy.

Součástí prohlídky jsou skutečné příběhy, kdy se mladí teenageři zapletli do začarovaného kruhu drog a alkoholu. Při postupném procházení vlakem se jeho interiér mění tak, jak se mění

tělo drogově závislého člověka, začnou se vám ničit orgány, celé tělo.

Po prohlídce jsem se zeptala spolužáků, co je nejvíc zaujalo:

Nejvíc mě zasáhlo, jak se postupně začali závislí měnit v trosky, ale mysleli si, že vedou správný život. Každý máme nějaký ideál svého budoucího života, a když vidíme tohle, tak to člověka silně poznamená. – *Terka*

Mohli jsme vidět, jak se lidské tělo vlivem drog ničí. Dozvěděli jsme se skutečné lidské příběhy. – **Nelly**

Asi ukázka toho prostředí. Bylo to hodně zajímavé. – **Miša**

Nejvíc se mi líbila první nebo druhá část, protože tam aktéři postupně zjišťovali, co jsou to drogy, začali je brát, stávali se závislí. Pak už jen následoval život na ulici, vězení, ... – **Ester**

MARKY, 4.KA

Ukázka drog. – Martin

Obečně se mi to líbilo celé, že jsme mohli vstoupit do příběhu, byly tam kulisy, zvukové efekty.

TEREZA KUSNIERZOVÁ

Jakou školu navštěvuješ a ve kterém jsi ročníku?

Studuji na **Fakultě architektury Vysokého učení technického v Brně**.

Momentálně jsem již druhým rokem ve 4. ročníku a na jaře mě čeká bakalářská práce.

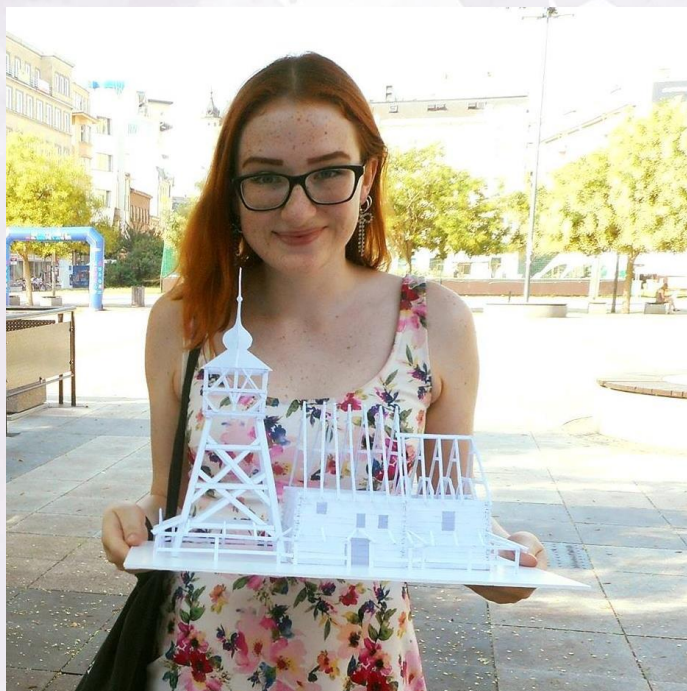
Bakalářský studijní program je u nás na čtyři roky, což je o rok déle než na většině ostatních vysokých škol.

Z jakých předmětů jsi dělala zkoušky na VŠ a co bys

poradila těm, kteří se na ně chystají?

Přijímací zkoušky se skládaly z talentovek, konkrétně z kresby figury a architektonického úkolu, dále pak z testů prostorové představivosti, SCIO testů a z pohovoru, který měl prověřit náš zájem o obor. Všechny znalosti a dovednosti, které mi pomohly úspěšně zvládnout zkoušky, jsem získala na víkendových kurzech a prázdninových workshopech

zaměřených právě na přijímačky na architekturu. Všem budoucím vysokoškolákům bych doporučila, aby s výběrem oboru příliš dlouho neotáleli a zjistili si dostatečně dopředu, co vše se bude u zkoušek prověřovat. Ne vždy jim totiž budou stačit znalosti ze střední školy nebo perfektní průměr známek. Rozhodně by se ale

neměli nechat odradit tím, že nejsou ze stavební průmyslovky, protože můj obor není jen o stavařině a z gymnázia mají studenti navrch zase v matice, dějinách nebo sociologii.

Jsi spokojena se svým výběrem VŠ a proč?

Rozhodně ano, i když je studium architektury velmi časově náročné. Člověk tím musí tak trochu žít. Líbí se mi však, jak je architektura mezioborová a všudypřítomná a ráda budu v budoucnu jedna z těch, kdo utvářejí a zlepšují prostředí, ve kterém žijeme. Co se týče naší fakulty, tak vstřícnější a přátelštější prostředí si ani nedovedu představit. A i Brno mi přirostlo k srdci.

Co bylo pro tebe nejtěžší po přijetí na VŠ?

Asi hlavně loučení se starým životem. S Těšínským divadlem, ve kterém jsem několik let hrála, se svým pokojem a rodinou, kterou jsem najednou vídala jen o víkendy, ale i s prostředím gymnázia a

lidmi, které jsem tam ráda potkávala. Na novou „dospěláckou“ etapu jsem se ale moc těšila.

Setkáváš se v rámci studia prakticky se svým oborem, nebo je stále vše na bázi teoretické?

Jelikož jsem se rozhodla studium rozvolnit, měla jsem

od minulého semestru čas začít pracovat v oboru a poznat, nakolik mě reálná architektura vlastně baví. Chodit každý den do kanceláře mezi fajn lidi byla příjemná změna po úmorném roce na distanční výuce. Po mnoha pochybnostech, kterými si prochází asi každý student kreativního oboru, mi praxe pomohla si znovu uvědomit, jak moc mě architektura vlastně baví a že se jí chci ve svém životě určitě věnovat.

„Všem budoucím vysokoškolákům bych doporučila, aby s výběrem oboru příliš dlouho neotáleli a zjistili si dostatečně dopředu, co vše se bude u zkoušek prověřovat.“

Čím žiješ v současnosti?
Momentálně mě kromě studia a práce zaměstnává hlavně

vedení spolku Studentská obec Fakulty architektury sdružující aktivní studenty, kteří chtějí ve svém volném čase zlepšovat život na fakultě. Dále je teď mou radostí číslo jedna pěstování pokojovek.

Na co ze studia na gymnáziu nejvíce vzpomínáš?

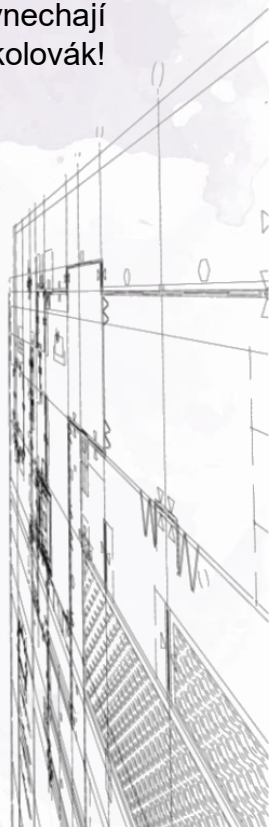
To se asi nedá říct. Ráda vzpomínám třeba na obědy, protože ty byly ve školní jídelně

prostě skvělé a z jídelny máme s kamarádkami plno veselých vzpomínek. A samozřejmě i na skvělé profesory. Je toho hodně a vždy, když jdu kolem, zaplaví mě vlna nostalgie.

Co bys vzkázala současným studentům gymnázia?

Aby se nebáli na mě obrátit, pokud se rozhodnou, že by právě architektura mohla být tím, co je v životě bude

naplňovat. A pokud půjdou na VŠ do Brna, ať rozhodně nevynechají Zaškolovák!

*Cesta**Alex Pavlinců*

Procházím se tichou krajinou,
na zem padá sníh
a do království pokrytého krustou ledovou
mne provází temný stín.

Jsem na cestě rok?
Nebo snad dva?
Však každičký můj krok
polyká černá tma.

Dnem i nocí
provází mě společník tichý.
On jen hledí a slyší,
nikdy však nepromluví.

Ale dnes, dnes slyším šepot,
tichý, tichounký jak motýlích křídel třepot.
Potichu mě varoval a já nevěděl před čím.
Že by snad před temnotou, již kráčím vstříc?

Temnota houstne čím dál tím víc,
blížím se snad k cíli? Jsem mu blíž?

Stín zmizel mi z dohledu,
šepot se změnil v křik.
Světlo už nepronikne tmu,
jsem už jen já, tma
a ten démoní ryk.

Lajimavé jazyky

KONZULTOVÁNO S OLI ZE 7.SP4

VIETNAMŠTINA (Tiếng Việt)

★ Ve Vietnamu se psalo převážně čínskými znaky až do francouzské kolonizace, kdy byla zavedena speciálně upravená latinka.

★ Několik dnešních vietnamských slov se proto podobá francouzským, např.: cà phê → café → káva
pho mát → fromage → sýr
xà phòng → savon → mýdlo

★ Ve vietnamštině existuje 6 tónů, které se přidávají na samohlásky a většinou úplně změň význam slova (příklad zde).

A	Ă	Â	B	C	D
Đ	E	Ê	G	H	I
K	L	M	N	O	Ô
Ơ	P	Q	R	S	T
U	Ư	V	X	Y	

ma	= duch ☹️
mà	= ale x
mā	= maska 🧑
mǎ	= hroch 🐷
mã	= kůň 🐎
ma	= výhonek rýže 🌱

VĚTA: VRABEC S DÍLET

Con chim sè chia sè bánh mì.
= Vrabec se dělí o chleba.

URČITÝ ČLEN PRO ZVÍŘATA

ENGLISH RIDDLE

No matter what you do you always fall. Try to stand up! But you fail. You always fail. So leave. Leave your home and friends behind. Go to the Moon and you are safe. What are you safe from?

NATÁLIE KALETOVÁ, 8.OA

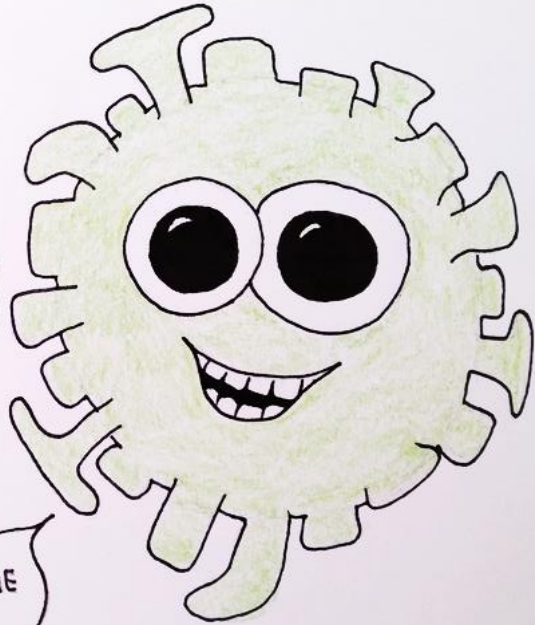
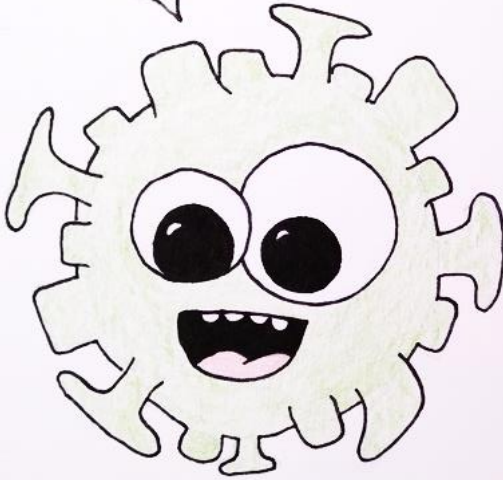

answer: gravitation

KAM POJEDEME LETOS
NA DOVOLENOU?

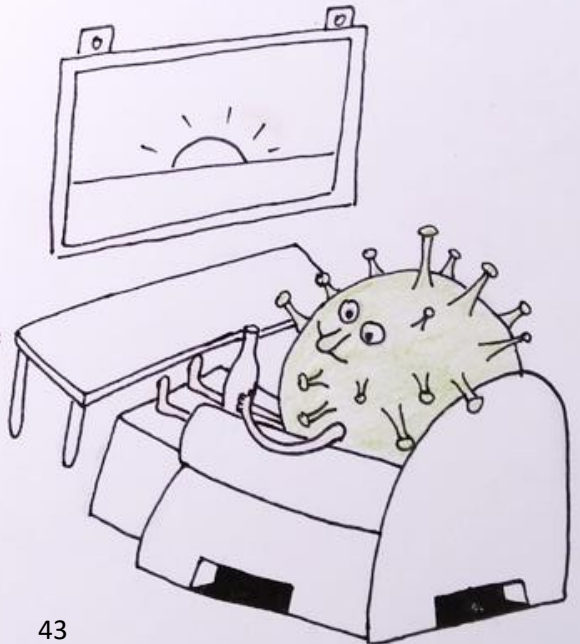
MARKÉTA OCZKOVÁ, 7.SA

NEVÍM, KDE JSME
JEŠTĚ NEBYLI ?

ADÉLA LIGOCKÁ, 7.SA

NAŠ MLADEJ
UŽ MUTUJE !

VÁNOČNÍ TRADICE

Vánoce jsou asi těmi nejkrásnějšími svátky v roce. Taky je s nimi spojeno mnoho známých tradic, jako třeba

pečení cukroví,

pouštění loděk ze skořápek vlašských ořechů

čekání na zlaté prasátko,

nebo krájení jablíčka.

Ale u nás se ne vždycky všechno povede.

Cukroví většinou nedopadne nejlépe, takže jediné cukroví, co máme, je to od našich tet a babiček.

Lodičky se tihou potopí jako Titanic.

Zlaté prasátko u nás vypadá takto.

A o jablku se zmiřovat ani nebudu.

Ale Vánoce jsou stejně hlavně o tom, být s rodinou spolu. ♥

VESELÉ VÁNOCE!